

L. SIMON LÁSZLÓ

Paprikakoszorú

via Örkény István: Az élet értelme

L. SIMON LÁSZLÓ (1972) Agárd

paprika	kígyóként
paprika	keringő
paprika	koronggá feszülő
cseresznye	kerengő
cseresznye	egyszerre
paprika	ránduló
	rengő
tarisznyába való	és remegő
arasznyi	madzagon feszülő
madzagnyi	forgó
paprika-karika	és forrongó
kúszó	fintorgó
mászó	zsinorón rángatott
a sorba beálló	lelógó
kiálló	imbolygó
beálló	marionettként mozgatott
kiálló	táncoló
beálló	alakok
felugró	arctalan
lemászó	harcosok
végül csak visszaálló	hangsora
araszoló	
arasznyi	hangosan
paprika	dobbantók
felfűzött	halkan
paprika-karika	moccanók
koszorú	élni akarók
karika	halni akarók
	halálból horkanók
hol édes	hirtelen eltűnők
hol keserű	előttünk feltűnők
csípős	repülők
és haragos	rebbenők
szomorú	előlünk
paprika	felkelők
	testükkel
sárgából	tüntető
vörösbe	vöröslő
táguló	háztető
vérző	zöldellő
és aranyló	zendülők
kötözött	zordon
csomózott	hegytetők
fűzött	az életet
és tűzött	megvetők
egymáshoz	az életet
szorított	éltetők
szárított	értelmet

keresők
 mindent egy lapra
 feltevők
 kérdezők
 keresők
 kutatók
 szenvedők
 ízeket kedvelők
 rabságban senyvedők
 bilincsből szenvedők
 tespedők
 tettesként
 társuló
 árulók
 egymás arcába
 üresen bámulók
 mind
 mind
 az utat
 kutató
 utazók
 álomba ringató
 titkokat feltáró
 roncsoló
 romboló
 romokból
 világot álmodó
 az élet értelmét
 Ádámként
 hordozó
 Évaként
 izzadó
 izguló
 szavakat mormoló

imákat morzsoló
 hegeket gyógyító
 réseket foltozó
 lyukakat betömő
 folyóként áradó
 tengerként áramló
 dagályként duzzadó
 apályként elfogyó
 holdként sárguló
 napként aranyló
 a tejúton túljutó
 gyarló
 emberként
 repülni akaró
 elmosódó
 és újra tisztán látható
 alakként
 végül mégis
 újra
 és újra
 mindent elkezdő
 akaratként a nagy egészben
 feloldódó
 harcosok
 vagyunk

 koszorú
 koszorú
 mért vagy olyan
 szomorú

 miért vagy
 mégis
 paprikakoszorú